

Anke Kranendonk

Kees naar de koeien

*Met illustraties van
Annemarie van Haeringen*

GOTTMER

Haarlem

De auteur ontving voor het schrijven van dit boek een projectsubsidie van het Nederlands Letterenfonds.

Eerste druk, 2020

© 2020 tekst Anke Kranendonk

© 2020 illustraties Annemarie van Haeringen

Voor deze uitgave:

© 2020 Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV,
Postbus 317, 2000 AH Haarlem (e-mail: info@gottmer.nl)
Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV maakt deel uit
van de Gottmer Uitgevers Groep BV
Vormgeving omslag en binnenwerk: Studio Nico Swanink

ISBN 978 90 257 7301 4

ISBN 978 90 257 7423 3 (e-book)

NUR 282

www.ankecranendonk.nl

www.annemarievanhaeringen.nl

www.gottmer.nl

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

1. Voor Sep 7
2. Grote vriend achter de deur 11
3. Daar gaan we! 15
4. Een verrassing 19
5. Een motor met gouden krullen 23
6. Bijna in de sloot 29
7. Een groot bruin hek 34
8. Nog maar een keer 37
9. Bloed 40
10. Cowboy Septimia 45
11. Sep Acht 49
12. Wat een koe allemaal kan 54
13. Waarheen? 58
14. De caviajongen 63
15. Waar kan hij zijn? 68

16. Een bibberig baby'tje 74
17. Net een mensenbaby 79
18. Wachten, wachten, wachten 83
19. Een roze tong 89
20. Koeien melken 95
21. Ontzettend enorm verschrikkelijk vies 99
22. Blijf je? 104
23. Een telefoongesprekje 107
24. Nu moet hij er zijn 111
25. Kraambezoek 114
26. Een jongen als meisje 120
27. Terug? 124
28. Wat gebeurt er? 128
29. Een vroege dag 132
30. Uitkijken! 137
31. Een heel lichte dag 142
32. Opgelucht 146
33. Geboortekaartjes 150
34. Nou, doe! 155

1

Voor Sep

Hoe schrijf je 'Septimia'?

Nou ja, dan maar 'Sep'.

Kees zit aan de tafel. Voor hem ligt een geel blaadje en een doos met pennen en kleurpotloden.

Dit is de eerste brief die hij schrijft in zijn leven. En misschien wel de laatste want het is ontzettend moeilijk.

Hoe schrijf je aan een heel leuk meisje dat je één keer hebt gezien dat je haar nog een keer wilt zien?

'Hoi Sep.'

En dan?

'Schiet op,' zegt Kees tegen zichzelf. 'Je denkt al weken. Doe het nou gewoon.'

Kees pakt een paarse stift en schrijft achter elkaar door:

‘Hoi Sep, weet je nog? Ik ben Kees met de cavia. Kom je een keer spelen? Ik woon op Blauwbrug 13. Doeï, Kees.’

Zo, niet meer over nadenken. Brief opvouwen en gaan.

‘Oink, oink, oink.’

Dat is Beer Hector Zwabber Poedel, de cavia van Kees die de hele dag in zijn bak vol stro zit en om eten bedelt.

Kees staat op van de tafel en loopt naar hem toe. Het beestje begint meteen als een tornado door de bak te rennen.

‘Ja, ik kom zo,’ zegt Kees. ‘Ik moet even weg.’

Hector staat stil en beweegt zijn neus razendsnel heen en weer.

‘Ja,’ zegt Kees. ‘Ik weet wat je ruikt, een brief. Die ga ik brengen. Doei.’

Kees loopt de kamer uit, de gang uit. Net als hij de buitendeur wil openmaken komt mama de trap af. ‘Wat ga je doen?’ vraagt ze.

‘Stukkie lopen,’ antwoordt Kees. ‘Met de hond.’

‘Met Bas?’ vraagt mama. ‘Is de buurvrouw dan thuis? Vindt ze het altijd maar goed dat jij hem uitlaat? Ga je niet te ver? Klein stukje maar en daarna weer thuiskomen. Goed begrepen?’

‘Ja,’ zegt Kees. Dat lijkt hem het beste antwoord op alle vragen.

‘Neem je Hector mee?’ vraagt mama.

Even sluit Kees zijn ogen.

Zijn cavia? Op de achtergrond hoort hij zijn beestje luid piepen, alsof hij in een caviakoor zingt.

‘Vindt hij altijd superleuk.’

Ja, denkt Kees, maar ik niet altijd. Het moet, dat snapt Kees inmiddels als zijn moeder zo tegen hem praat. Hij loopt naar de gang, trekt de rugzak van de kapstok, komt weer

terug en ziet de brief liggen. Opgevouwen op de tafel.

Wat ben ik een oelwapper, denkt Kees, vergeet ik het belangrijkste. En hij voelt dat hij knalrood wordt. Hij pakt de brief, stopt hem snel in de rugzak voordat zijn moeder vragen gaat stellen, loopt naar de cavia en tilt hem op. Kees hoort het, Hector is superblij dat hij mee mag. En dat maakt Kees dan weer blij. Hij stopt hem in de rugzak en laat de rugzak ver genoeg open zodat Hector nog genoeg lucht krijgt om adem te halen. De tas hijst hij om zijn schouders en hij vertrekt.

‘Kwartiertje,’ zegt zijn moeder. ‘Hier, neem een stukje te knabbelen mee voor het beestje.’

‘Oké,’ antwoordt Kees. ‘Goed, best.’

Grote vriend achter de deur

‘Bas, ga je mee?’ Kees loert door de klep van de brievenbus bij de buurvrouw naar binnen. Het is donker in de gang. Kees hoort Bas in de woonkamer blaffen. Je kunt horen op de manier waarop de hond blaft, dat hij heel blij is. Bas weet dat Kees voor de deur staat. Kees wacht met aanbellen. Misschien snapt de buurvrouw dat hij voor de deur staat. ‘Ik ga even een brief brengen!’ roept Kees. ‘Een heel speciale, ik vertel het zo wel!’

Er klinken geen voetstappen in het huis. Wel het krabben aan de deur van de kamer.

‘Bas, Bassie!’

Kees ziet de snuit van de hond door een opening in de deur en even later dribbelen de

zachte kussentjes van zijn poten over de gangvloer. Door de brievenbus kan Kees het precies zien. Bas houdt stil en gaat op de deurmat zitten. Hij blaft en jankt. Hij wil eruit, gezellig met Kees aan de wandel.

‘Waar is de baas?’ vraagt Kees. Verder praten gaat niet, hij krijgt een lik over zijn neus. Een kus van de hond.

‘Dank je,’ zegt Kees. Hij gaat rechtop staan en veegt zijn neus droog.

‘Oké,’ zegt Kees, die nu een afstand van 1 centimeter van de brievenbus houdt.

‘Ik heb namelijk een brief. Ik dacht, als ik die bij de molen ergens ophang, dan leest Sep hem misschien.’

Bas kan het niet meer houden aan de andere kant van de voordeur. Hij springt omhoog, schraapt met zijn nagels over het hout, duwt zijn poot tegen de klink. Het helpt niks, de deur blijft dicht, hij erachter en Kees ervoor.

Arme hond, denkt Kees. Zo zielig dat hij daar zo in zijn eentje opgesloten zit. Kees kan alle kanten op, hij kan de hele wereld over, het weiland in, de rivier op en neer, in bomen